

O. IWO HUBERT SIEKIERKA OFM

RUPERT FISCHER OSB — ZAKONNIK, NAUCZYCIEL I GREGORIANISTA

„Musimy zawsze pamiętać, iż chorał gregoriański jest śpiewem Kościoła katolickiego (KL 116), i właśnie dlatego, iż jest śpiewem własnym liturgii, musi być wykonywany jak najlepiej, jak najpoprawniej. Dlatego konieczne jest jego głębokie studium, a zwłaszcza studium najstarszych jego źródeł” — te słowa o. Rupert Fischer kierował często do studentów Papieskiego Instytutu Muzyki Sakralnej w Rzymie w czasie wykładów gościnnych z zakresu paleografii muzycznej. Jego wykłady w Rzymie cieszyły się dużą frekwencją muzykologów i studentów wielu rzymskich uczelni.

Urodzony 13 października 1939 r. w Viechtach jako czwarte dziecko Anny i Franciszka Fischer, na chrzcie świętym otrzymał imię Walter. Po ukończeniu szkoły podstawowej w Viechtach, w wieku 10 lat został zapisany przez swoich rodziców do gimnazjum w Metten w Bawarii, które jest prowadzone przez znajdujących się tam benedyktynów. Po ukończeniu szkoły i złożeniu egzaminu dojrzałości decyduje się na wstąpienie do tamtejszego monasteru, aby żyć według „Reguły św. Benedykta”, wtedy to przyjmuje imię zakonne Rupert. Po odbyciu pierwszej formacji monastycznej zostaje skierowany do Rzymu na studia filozoficzno-teologiczne do Ateneum Św. Anzelma. Tu też uczęszcza do Papieskiego Instytutu Muzyki Sakralnej i odkrywa piękno śpiewu gregoriańskiego. Aby pogłębić swoją znajomość z zakresu chorału gregoriańskiego, studiuje pod kierunkiem prof. E. Cardine. Po ukończeniu studiów 14 października 1962 r. składa profesję wieczystą, a święcenia kapłańskie przyjmuje 5 września 1965 r. Po powrocie do swojego macierzystego opactwa w Metten zostaje skierowany na studia specjalistyczne na Uniwersytecie w Würzburgu z zakresu języków klasycznych i germanistyki, które kończy z wyróżnieniem w 1973 r.

Po swoim powrocie do Metten zostają mu powierzone wykłady w miejscowym gimnazjum z zakresu języka łacińskiego, a później także z zakresu języka greckiego i niemieckiego.

Swoją wolny czas poświęca jednak muzyce kościelnej, a w szczególności chorałowi gregoriańskiemu i paleografii średniowiecznych manuskryptów muzycznych. Znajomość materii i umiłowanie tej sztuki uczyniły go bardzo szybko autorytetem na skalę światową w tej dziedzinie. Już w tym okresie publikuje dużo z zakresu paleografii muzycznej i nie tylko. Jest wybitnym kantorem i dyrygentem chorału gregoriańskiego. Prowadzi scholę gregoriańską przy własnym opactwie, ale także jest

często zapraszany na kursy gregoriańskie, aby tam prowadzić zajęcia z zakresu dyrygowania. Jeszcze dwa dni przed swoją śmiercią dyryguje scholą gregoriańską podczas Mszy św. celebrowanej przez kard. Augustyna Mayera obchodzącego 90-tą rocznicę urodzin.

W 1980 r. zostaje mu powierzone przez opata kierownictwo Gimnazjum Św. Michała w Metten, które to zadanie spełniał z wielkim poświęceniem aż do ostatnich dni swego życia. Odznaczał się szczególnym darem cierpliwości i przyjaźni w stosunku do swoich kolegów i uczniów, którymi kierował.

Rankiem 18 czerwca 2001 r., po jutrzni, jego współbracia znaleźli go martwego w jego celi zakonnej. Bóg odwołał go wczesnym rankiem w 62-im roku życia. Śmierć o. Ruperta Fischera nappełniła głębokim smutkiem tych wszystkich, którzy go znali jako zakonnika i kapłana, jako muzyka, i dla których był przyjacielem. Został pochowany w Metten, na cmentarzu zakonnym przy klasztorze, który tak bardzo kochał, i któremu poświęcił całe swoje życie, swoje talenty i wysiłki.

Kochał liturgię i śpiew gregoriański. Każdego roku udawał się do opactwa w Solesmes, gdzie był szczególnie szanowany, aby spotkać się ze swoim „wielkim” profesorem E. Cardinem w gronie jego uczniów, a swoich kolegów, aby „dyskutować” o swoich „odkryciach” To właśnie jemu Wydawnictwo *Editions Solemnes* zawdzięcza notację z St. Gallen w *Graduale Triplex* (1979), a później także w *Offertoriale Triplex* i w redagowanym jeszcze *Processionale Monasticum*.

Od kilku lat o. Rupert był zaangażowany w pracach nad restytucją *Graduale Romanum* i w przygotowaniach do zorganizowania kongresów gregoriańskich (to właśnie on miał otworzyć najbliższy kongres, który ma się odbyć w 2003 r. w Hildesheim). Dużo pracy włożył w przygotowanie *Liber Antiphonarius* wydany także przez Solesmes.

Po wielu latach poświęconych pracy nad studiowaniem manuskryptów beneventańskich i po opublikowaniu licznych artykułów i monografii, poświęcił się badaniom nad *Graduałem „di Gaillac”* (Paris, BNF lat. 776), o którym pisał w „Beiträge zur Gregorianik”, którego był współredaktorem. Jemu zawdzięczamy szczegółowe opracowania notacji najcenniejszych zachowanych po dzień dzisiejszy manuskryptów chorału gregoriańskiego. Jego liczne publikacje ukazały się w „Studi Gregoriani” i „Beiträge zur Gregorianik”

Wraz ze śmiercią o. Ruperta Fischera chorał gregoriański traci wybitnego jego znawcę, uczonego, który nie tylko badał go od strony naukowej, ale przede wszystkim wcielał go w liturgię i uczył innych piękna tego śpiewu.